

๓๐ มี.ค. ๒๕๕๘

สำเนาคู่ฉบับ

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ คบ. ๙๐/๒๕๕๘
คำสั่งที่ กบ.๑๙ /๒๕๕๘

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๑ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๘

ระหว่าง	รองศาสตราจารย์ สุนันท์ วิวิตศิริ	ผู้ฟ้องคดี
	คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ที่ ๑	
	คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรม	
	และจารยานบรรณทางวิชาการ ที่ ๒	
	สมาคมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ ๓	
	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ ๔	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีบางรายไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ บ.๔๙/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองพิษณุโลก)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการบำนาญเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งผลงานวิชาการในตำแหน่งระดับศาสตราจารย์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่ไม่ได้รับการอนุมัติ หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้เสนอขอทบทวนผลงานทางวิชาการครั้งที่หนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/มีมติ...

มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ว่าข้อโต้แย้งในการขอทบทวนไม่มีเหตุผลทางวิชาการ จึงไม่รับพิจารณา แต่ผู้ฟ้องคดีอาจขอทบทวนการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งเป็นครั้งที่สองได้ โดยเหตุผลทางวิชาการต้องแตกต่างจากการขอทบทวนครั้งที่หนึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ไม่รับพิจารณาการขอทบทวนของผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ขอเสนอขอทบทวนผลงานทางวิชาการเป็นครั้งที่สอง ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ไม่รับพิจารณาคำขอทบทวนของผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ เนื่องจากข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีไม่มีเหตุผลทางวิชาการเพิ่มเติมจากการขอทบทวนผลกระทบพิจารณาผลงานทางวิชาการในครั้งแรก ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ได้เสนอคำชี้แจงข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลทางวิชาการเข้าไว้ครบถ้วนแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่พิจารณาโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ทำให้ได้รับความเสียหายโดยต้องเสียเวลาไปกับการหาข้อเท็จจริงและด้องเสื้อมเสียชื่อเสียง จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่มีมติให้คำขอทบทวนครั้งที่สองของผู้ฟ้องคดีมีเหตุผลทางวิชาการ และให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิท่านนำที่ประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมินได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ชดใช้ค่าเสียหายต่อชื่อเสียงแก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้คุลพินิจในการประเมินผลงานวิชาการในตำแหน่งระดับศาสตราจารย์ของผู้ฟ้องคดี โดยไม่ถูกต้องตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติว่าผลงานวิชาการของผู้ฟ้องคดีที่ขอประเมินมีคุณภาพไม่ถึงเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดในตำแหน่งศาสตราจารย์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

จึงฟ้องคดีนี้...

จึงฟ้องคดีนี้โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติให้คำชี้อุบัติที่สองของผู้ฟ้องคดีมีเหตุผลทางวิชาการ โดยให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการประเมินได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์ แล้วความได้รับ ผู้ฟ้องคดีประสงค์ให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่มีมติว่าผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดีที่ขึ้นประเมินมีคุณภาพไม่ถึงเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดในตำแหน่งศาสตราจารย์ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่โดยที่การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามข้อ ๖.๒.๓ และข้อ ๖.๒.๔ ของประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังกล่าว เป็นเพียงการเสนอความเห็นในเบื้องต้นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อมีมติอย่างโดยย่างหนึ่งเท่านั้น การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อนำไปสู่การจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันเป็นการพิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ยังไม่มีผลกระ trab ด้วยสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะมีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลไม่อนาจรับคำฟ้องที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้พิจารณาได้

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีบางรายไว้พิจารณา ความว่า ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์

/และศาสตราจารย์...

และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๖.๒.๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ วรรคสอง กำหนดว่า หากเสนอขอตามวิธีที่ ๑ ให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ... เพื่อเสนอความเห็นเบื้องต้น ก่อนเสนอคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการ หากเสนอขอตามวิธีที่ ๒ ให้แต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ... เพื่อเสนอความเห็นเบื้องต้นก่อนเสนอคณะกรรมการพิจารณา ดำเนินการพิจารณา บทบัญญัติดังกล่าวเป็นการกล่าวถึงการทำงานระหว่าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยยังไม่ต้องเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่อย่างใด และบทบัญญัติดังกล่าวก็ไม่ได้กำหนดว่าต้องเสนอ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และข้อ ๖.๒.๔ ของระเบียบเดียวกัน กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ตามข้อ ๖.๒.๓ แล้ว ให้นำเสนอต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาจาก บทบัญญัติดังกล่าวจึงเห็นว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะพิจารณาความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามข้อ ๖.๒.๓ แล้ว ก็ไม่ได้เป็นการเสนอความเห็นเบื้องต้นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่เป็นการนำเสนอความเห็นที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ อีกทั้งบทบัญญัติ ดังกล่าวก็ไม่ได้กำหนดว่าให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเพียงการเสนอความเห็นเบื้องต้นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น จึงเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้อง อีกทั้ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา อุทธรณ์ครั้งที่ ๒ ของผู้ฟ้องคดี ก็เป็นการพิจารณาที่ไม่มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้ง ไม่มีเหตุผล และเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งได้รับเรื่องจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่รับพิจารณาการทบทวนผลงานทางวิชาการ ครั้งที่สองของผู้ฟ้องคดี ทำให้มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิของผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงของกระบวนการเสนอความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ซึ่งมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อยู่ในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย แต่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีส่วนได้เสียจึงไม่ได้เข้าร่วมในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีโอกาสทราบได้เลยว่าการพิจารณาคืออะไร ในกรณีอาจเป็นเพียงคำรายงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ รับทราบเท่านั้น โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อาจรับความเห็นนี้ โดยไม่ต้องมีมติอย่างโดยย่างหนึ่ง และไม่ได้ได้รับรอง ดังนั้น หลักฐานเชิงประจักษ์คือ เทปและวีดีโอที่บันทึกโดยไม่มี การบิดเบือนในวันประชุมสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งอาจมีข้อมูลอื่นที่เป็นความจริงเพิ่มเติม และน่าจะเป็นหลักฐานที่แสดงความจริงได้อย่างถูกต้องว่ากระบวนการเป็นอย่างไร ก็ขอให้ ศาลปกครองพิจารณาคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใหม่ ร่วมกับ หลักฐานเชิงประจักษ์คือเทปและวีดีโอที่บันทึกโดยไม่มีการบิดเบือนในวันประชุมสภามหาวิทยาลัย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับ ความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือการดูแลการกระทำการของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจ ศาลปกครองตามมาตรา ๕ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหาย หรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อ ศาลปกครอง ข้อ ๑ วรรคหนึ่ง ของประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณา แต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า กรณีที่ผลการพิจารณาคุณภาพของผลงานทางวิชาการ ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการอาจเสนอขอทบทวนผล การพิจารณาต่อสถาบันอุดมศึกษา และสามารถเสนอขอทบทวนผลการพิจารณา ได้ไม่เกินสองครั้ง โดยแสดงเหตุผลทางวิชาการสนับสนุน และการขอทบทวนดังกล่าว แต่ละครั้งให้ยื่นเรื่องได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบมติ วรรคสอง กำหนดว่า เมื่อสถาบันอุดมศึกษาได้รับเรื่องการขอทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการแล้ว ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณา

/ตำแหน่ง...

ดำเนินการมีความเห็นประการใดให้เสนอต่อสภานักเรียน แต่หากวินิจฉัยและให้คำวินิจฉัยของสภานักเรียนเป็นที่สุด ข้อ ๑/๑ กำหนดว่า ให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการดังนี้ (๑) การทบทวนการพิจารณาครั้งที่หนึ่ง (ก) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการ จะมีมติไม่รับพิจารณาไว้พิจารณาโดยมอบหมายกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจารยารณทางวิชาการชุดเดิมพิจารณาคำชี้แจงข้อโต้แย้งนั้น (๒) การทบทวนการพิจารณาครั้งที่สอง (ก) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการหรือมิได้ชี้แจงข้อโต้แย้งโดยมีเหตุผลเพิ่มเติมจากครั้งที่หนึ่ง จะมีมติไม่รับพิจารณาไว้ (ข) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งมีเหตุผลทางวิชาการและได้ชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมจากการขอทบทวนครั้งที่หนึ่ง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจารยารณทางวิชาการเพิ่มเติม เพื่อพิจารณาคำชี้แจงข้อโต้แย้ง และผลงานทางวิชาการของผู้ขอกำหนดตำแหน่ง ทั้งนี้ ให้ประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจารยารณทางวิชาการชุดเดิม กำหนดที่เป็นประธาน และข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดว่า หากผลการพิจารณาคุณภาพของผลงานทางวิชาการไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการอาจยื่นอุทธรณ์ผลการพิจารนานั้นได้ โดยยื่นอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบมติ วรรคสอง กำหนดว่า เมื่อสภามหาวิทยาลัยได้รับเรื่องอุทธรณ์แล้ว ให้ส่งให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการพิจารณาคำอุทธรณ์ เมื่อมีความเห็นประการใดให้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัย และให้คำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยเป็นที่สุด และวรรคสาม กำหนดว่า ในการพิจารณาคำอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการดังนี้ (๑) การทบทวนพิจารณาครั้งที่หนึ่ง ในกรณีที่เห็นว่าข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการ จะมีมติไม่รับพิจารณาไว้พิจารณา โดยมอบหมายกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจารยารณทางวิชาการชุดเดิม พิจารณาคำชี้แจงข้อโต้แย้งนั้น (๒) การทบทวนผลงานทางวิชาการครั้งที่สอง ในกรณีเห็นว่า

/คำชี้แจง...

คำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการ หรือมิได้ชี้แจงข้อโต้แย้งโดยมีเหตุผลเพิ่มเติม จากครั้งที่หนึ่ง จะมีมติไม่รับพิจารณาได้ แต่หากเห็นว่าคำชี้แจงโต้แย้งมีเหตุผลทางวิชาการ และได้ชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมจากการทบทวนครั้งที่หนึ่ง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการเพิ่มเติม เพื่อพิจารณาคำชี้แจงข้อโต้แย้งและผลงานทางวิชาการของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้ ให้ประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการซึ่ดเดิม ทำหน้าที่เป็นประธาน จากประกาศและข้อบังคับดังกล่าวเห็นได้ว่า อำนาจในการพิจารณาผลงานทางวิชาการ ไม่ว่าในการเสนอครั้งแรกหรือการขอทบทวนทั้งสองครั้งเป็นอำนาจหน้าที่ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะวินิจฉัย คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ใช้สิทธิขอทบทวน ผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการต่อสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมสองครั้ง โดยในการ ขอทบทวนครั้งที่สองนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติว่า คำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการ หรือมิได้ชี้แจงข้อโต้แย้งโดยมีเหตุผลเพิ่มเติมจากครั้งที่หนึ่ง จึงไม่รับพิจารณาการขอทบทวน ผลงานทางวิชาการของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความเห็นเกี่ยวกับการขอทบทวน ผลงานทางวิชาการแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องเสนอความเห็นของตนต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อวินิจฉัยต่อไป และคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยถือว่าเป็นที่สุดตามข้อ ๑๑ ของประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบ ข้อ ๑๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง และถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนั้น การพิจารณา ทบทวนผลงานทางวิชาการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นเพียง การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อนำไปสู่การจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิปธิราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๗ เท่านั้น การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงยังหาได้มีผลกระทบต่อสถานภาพ ของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีหรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะ เดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การเสนอความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการนำเสนอความเห็น

/ที่เสร็จสิ้น...

ที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว และไม่มีกฎหมายบัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต้องมีมิติอย่างโดยย่างหนึ่งจึงฟังไม่เข้า

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้พิจารณา ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

 ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์ ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด
ตุลาการหัวหน้าแผนกคดีบริหารงานบุคคล
ในศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย งามวงศ์ชัน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายมนูญ ปุณณกริยากร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราษฐ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

